

Arrest

nr. 176 697 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 8 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 juli 2016 met referentienummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 mei 2014 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 april 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 april 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 20 mei 2015.

1.3. Op 15 juni 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Libanese nationaliteit, bent u een sjiitische moslim van Arabische origine en bent u geboren op 30 september 1992 in Maqne, een stad in de Bekaa-vallei. Omwille van de scheiding van uw ouders woonde u sedert drie maanden na de geboorte bij uw grootouders langs vaderszijde in de al Abbasstraat te Beiroet. In 2011 verhuisde u samen met uw grootouders, uw tante en oom langs vaderszijde naar de al Barakatstraat te Beiroet.

Sinds uw 7e ging u drie jaar lang naar de aan Hezbollah gelieerde scouts. Uw vader is reeds 14 jaar een actief lid van Hezbollah. Aanvankelijk werkte hij zich binnen de partij op tot een afdelingsverantwoordelijke bij de dienst rekrutering. Nadien werd hij ingeschakeld op de militaire afdeling van Hezbollah. Als militair expert plande en voerde hij zowel militaire operaties in Libanon als in Syrië uit. Samen met uw vader frequenteerde u als kind dikwijls de moskee en woonde u lezingen bij van bepaalde imams. Ook volgde u op zijn aanraden drie afzonderlijke, religieuze opleidingen van telkens drie maanden die waren georganiseerd door Hezbollah. U was toen respectievelijk 14, 15 en 17 jaar oud. Vlak voor de Israëliisch-Libanese oorlog van juli 2006 nam u deel aan een opleidingskamp van Hezbollah van tien dagen waarin u een bewakingsopdracht uitvoerde.

Nadat u op 17-jarige leeftijd (nvdr. 2009) stopte met school, werkte u aanvankelijk in een café en vervolgens in de bouwsector. Uiteindelijk vond u een job bij een Libanese kledingfirma waar u tot november of december 2013 werkzaam was. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U volbracht geen legerdienst omdat u steeds de enige zoon uit het gezin van uw moeder was. Uw moeder is een zangeres in Dubai maar momenteel verblijft zij in Bahrein. U heeft voorts één zus, twee halfzussen en twee halfbroers van de tweede echtgenote van uw vader.

In juli 2010 organiseerde Hezbollah een basisopleiding wapens” gedurende 45 dagen in de Bekaa-vallei. U was geïntrigeerd en nam hieraan uit eigen wil deel. In navolging van de eerste opleiding volgde u in juli 2011 ook de tweede basisopleiding “gevechtstechnieken” gedurende 45 dagen in de Bekaa-vallei. Behoudens enig vrijwilligerswerk dat u deed om donaties te verzamelen voor de partij, heeft u nooit andere functies of posities binnen Hezbollah uitgeoefend. In juli 2013 werd gedurende 30 dagen een derde militaire opleiding georganiseerd in de Bekaa-vallei. Uw vader nodigde u hiervoor uit. Deze opleiding vormde volgens hem een vervolgstuk in de lange weg die u reeds bij Hezbollah had afgelegd. U vertelde hem dat een deelname u ditmaal moeilijk viel gezien u intussen een goede job had, regelmatig uitging en een relatie onderhield. U stelde hem voor maximum twee dagen deel te nemen maar hij insisterde alles te doen wat u kon. Zijn wens was dat u aan de zijde van Hezbollah zou strijden in Syrië en een martelaar zou worden. U legde hem uit dat u bang was te zullen worden onthoofd door de terroristische groepering ISIS. Hij had er geen oren naar en antwoordde u met slagen en geduw. Uiteindelijk nam u geen twee maar vijftien dagen vakantie en startte u deze derde militaire opleiding, niet omdat u wilde maar omdat uw vader u verplichtte. Na vijf dagen zag u het niet meer zitten de opleiding nog langer te volgen. U vluchtte te voet via de bossen weg naar het huis dat uw oom in Maqne bewoonde en zette uw problemen bij hem uiteen. De volgende dag bracht uw oom u naar uw grootmoeder langs vaderszijde in de al Barakat-straat te Beirut aan wie u eveneens alles toevertrouwde. In september 2013 telefoneerde uw grootmoeder uw vader om hem mee te delen dat u bij haar verbleef en dat hij u met rust diende te laten omdat hij niet voor uw opvoeding had ingestaan. Daarop kwam uw vader diezelfde avond nog samen met vier andere partijleden bij het huis van uw grootmoeder langs. U werd meegenomen naar een voetbalstadion waar u aan uw handen werd opgehangen, hard werd geslagen en uiteindelijk werd achtergelaten. Om 5u. ‘s morgens kwamen uw vader en de anderen terug en brachten zij u naar het ziekenhuis in de buurt. U was half bewusteloos en één van uw vingers was zwaar beschadigd. Eén dag later bracht uw vader u opnieuw naar het huis van uw grootmoeder in de al Barakat-straat. U mocht niet meer werken en u mocht het huis alleen verlaten onder controle van iemand anders. Uw grootmoeder langs vaderszijde raadde u aan het land te verlaten.

U bleef nog tien dagen bij haar, slaagde erin een Frans visum te regelen en verzamelde al uw kleren. Uw oom langs moederszijde haalde u met de auto op en vervolgens verbleef u gedurende een 40-tal dagen bij uw grootmoeder, twee tantes en oom langs moederszijde in het district al Judeidah te Beirut. Van uw zus die nog regelmatig bij uw grootmoeder langs vaderszijde kwam, vernam u dat uw vader nog verschillende keren bij uw grootmoeder in de al Barakat-straat te Beirut naar u op zoek kwam en zich kwaad maakte telkens uw grootmoeder hem vertelde dat zij niet wist waar u was. Hij controleerde zelfs haar GSM. Ook uw zus werd uitgescholden en haar soennitische echtgenoot werd geslagen.

Op 9 maart 2014 heeft u Libanon per vliegtuig op legale wijze verlaten in het bezit van uw geldige paspoort met een geldig Schengenvisum. U kwam diezelfde dag aan in de luchthaven van Parijs waar uw oom u meteen per auto is komen halen. Op 9 maart 2014 kwam u aan in België waar u na het verstrijken van de geldigheid van uw visum een regularisatieaanvraag indiende die werd geweigerd. In België verblijft u bij uw oom, A.(...) J.(...) die over de Belgische nationaliteit beschikt. Ongeveer vijf dagen na uw aankomst in België contacteerde uw oom, A.(...) J.(...), uw vader om hem te zeggen dat u in België aangekomen was en dat uw oom niet akkoord ging met wat uw vader u had aangedaan. Eén maand na uw aankomst in België vernam u van uw zus dat uw vader aan uw grootmoeder vertelde dat uw naam op de Libanese luchthaven geseind staat en dat u bij een eventuele terugkeer gearresteerd, gevangengezet of naar Syrië gestuurd zou worden. Ook contacteerde uw vader uw oom in België om hem te waarschuwen dat als uw vader ooit de kans krijgt om naar België te komen, hij die kans zal grijpen om u terug naar Libanon te brengen. Op 3 april 2015 diende u omwille van bovenstaande redenen hier een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart, uw originele rijbewijs, uw origineel, vervallen paspoort, een kopie van een attest van gezinssamenstelling, een kopie van het rijbewijs van uw moeder uit de Verenigde Arabische Emiraten, een kopie van een röntgenfoto, een kopie van een aanvraagformulier voor het Nationaal Fonds van de Sociale Zekerheid, een kopie van de aangetekende zending van een aanvraag art.9bis, verschillende foto's van u, uw vader, uw moeder en uw halfbroer en een videofragment dat u per e-mail aan het CGVS overmaakte.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u ingeroepen, persoonlijke lidmaatschap van Hezbollah.

Om te beginnen werd een ernstige omissie opgemerkt in de verklaring die u heeft gegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tijdens uw gehoor aldaar ter voorbereiding van uw gehoor op het CGVS. Ten overstaan van de DVZ heeft u immers helemaal niet vermeld ooit zelf actief te zijn geweest bij de partij van Hezbollah (vragenlijst CGVS, p.1), een gegeven dat u plotseling opwerkt tijdens het gehoor op het CGVS (CGVS, p.12). Gevraagd of u actief was in een organisatie, vereniging of een partij en zo ja, wat het verband is met het risico of de vrees bij terugkeer, antwoordde u bij de DVZ expliciet van niet (vragenlijst CGVS, p.1). Gevraagd of u lid of sympathisant bent of was bij een politieke groepering, een religieuze of sociale organisatie, beweert u bij het CGVS daarentegen plots van wel. U stelt dat uw vader u sinds uw 7e heeft ingeschreven bij de partij Hezbollah, dat u naar de Hezbollah gelieerde scouts ging en dat u naderhand zowel religieuze als militaire opleidingen volgde (CGVS, p.6, p.8, pp.12-17). Aanvankelijk verklaart u, geconfronteerd met deze anomalie, dat u tegenover de DVZ wel uw problemen met uw vader en met Hezbollah uiteenzette, maar inderdaad ontkende ooit lid of sympathisant te zijn geweest een partij. Wel zou u hebben gezegd dat u een sjiietisch lid was van de organisatie die actief is in uw regio maar de betrokken ambtenaar zou u hebben aangemaand deze details tijdens het volgende gehoor te vertellen (CGVS, p.25). Uw uitleg kan echter niet overtuigen, temeer daar u bij het uiteenzetten van uw problemen bij de DVZ aanhaalt dat “uw vader u met geweld wilde dwingen zich aan te sluiten bij Hezbollah” (vragenlijst CGVS, p.1). Daarop argumenteert u dat u bij DVZ wel heeft aangegeven sinds uw kindertijd te zijn aangesloten bij Hezbollah maar dat de vragen en antwoorden toen mogelijk anders begrepen en vertaald werden (CGVS, p.26). Uw verschoningen bieden geen afdoende verklaringen voor bovenstaande bevindingen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw rekrutering door Hezbollah.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt concrete, correcte en volledige informatie te geven over uw persoonlijke aansluiting bij Hezbollah.

U stelt dat u vanaf uw 17e lid werd van de partij. Gevraagd om de procedure uit te leggen volgens dewelke u lid bent geworden van Hezbollah, stelt u niet te kunnen zeggen hoe dat precies werd geregeld. U verschoont dat uw vader alles voor u regelde en verduidelijkt dat hij u motiveerde zich aan te sluiten bij de aan Hezbollah gelieerde scouts en om nadien zowel religieuze als militaire opleidingen te volgen bij de partij. Doorgevraagd of er bepaalde voorwaarden zijn om lid te worden van Hezbollah, komt u niet verder dan stellen dat men sjiiet moet zijn, dat men moet aanbevolen worden door een derde persoon en dat men een blanco strafregister moet hebben. U voegt toe dat er vervolgens een soort van toegangsexamen wordt georganiseerd waarin de religieuze kennis wordt getest en dat er mettertijd religieuze en militaire informatie met de rekrut wordt gedeeld (CGVS, p.13). De vaagheid van uw verklaringen kan totaal niet overtuigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat een toetreding tot de partij enkel kan wanneer men geschikt wordt bevonden na een periode van ideologische indoctrinatie en doorgedreven militaire training, een gegeven dat u wel aanhaalt maar niet uitdrukkelijk weet te noemen als een basisvoorwaarde voor het lidmaatschap bij de partij (zie COI Focus Libanon – Rekrutering door Hezbollah d.d. 14 februari 2014, p.7 & Thematische aantekening Libanon: Hezbollah – organisatorische structuur en invloed, p.18). Daarenboven kan opgemerkt worden dat

Hezbollah, volgens de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, voorts op zoek is naar plichtsgetrouwe, gedisciplineerde, bescheiden, intelligente, gezonde en zich goed gedragende jongemannen. Jonge mannen die naar muziek luisteren, alcohol drinken, met snelle auto's rijden en met meisjes flirten, maken weinig kans (zie COI Focus Libanon – Rekrutering door Hezbollah d.d. 14 februari 2014, p.7). Zelf laat u zich op de zetel van het CGVS ontvallen dat u uitging, dat u relaties aanging, dat u kortom een leven leidde dat uw vader ten schande bracht (CGVS, p.15 & pp.19-20). Gegeven dit profiel kan dan ook opnieuw betwijfeld worden dat Hezbollah u per se als lid zou willen rekruteren en inzetten voor de strijd in Syrië.

Geinformeerd naar de opleidingen die u zelf bij Hezbollah heeft gevolgd, stelt u dat u op de leeftijd van 14, 15 en 17 jaar drie religieuze opleidingen voltooide die telkens drie maanden duurden. Het betrof opleidingen over de islam, over het sjiïsme en over hoe correct te kunnen leven volgens de religie. Nadien nam u, naar eigen zeggen, deel aan twee militaire opleidingen van 45 dagen in de Bekaa-vallei. U leerde zowel het hanteren van wapens als allerhande gevechtstechnieken (CGVS, pp.13-15). Hierbij dienen evenwel de nodige bedenkingen te worden gemaakt. Allereerst blijkt u niet in staat op de zetel van het CGVS eensluidende verklaringen af te leggen omtrent de door u zou gevolgd hebben. Aanvankelijk stelt u immers dat u vanaf uw 10e even stopte met uw activiteiten bij Hezbollah om verder te studeren. Pas nadat u stopte met school (nvr. op uw 17e) zou uw vader u een religieuze opleiding hebben laten volgen (CGVS, p.7 & p.13). Even later beweert u echter dat u ook reeds op de leeftijd van 14 en 15 jaar religieuze opleidingen volgde (CGVS, p.14). Waar u voorts bij aanvang van het gehoor aanvankelijk te kennen gaf dat u ook nog twee militaire opleidingen voltooide – tijdens de derde militaire opleiding liep u weg - en hierbij opmerkte dat deze respectievelijk 45 en 35 dagen (CGVS, p.8), opperde u nadien dat deze militaire opleidingen telkens 45 dagen duurden (CGVS, pp.14-15). Dergelijke anomalieën ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dient hier bovendien nog te worden aan toegevoegd dat uw beschrijving van de opleidingen ook niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier is toegevoegd. Betreffende de religieuze opleidingen stelde u dat elk van deze opleidingen telkens drie maanden duurde. Deze opleidingen waren zuiver religieus en er werd over de islam, het sjiïsme en de manier waarop de religie met het leven kan verbonden worden, gesproken (CGVS p. 14). De eerste militaire opleiding behandelde basiskennis van wapens. Tijdens de tweede militaire opleiding ging het over basiskennis van gevechtstechnieken en de derde opleiding betrof een specialisatie, i.c. sluipschutters, para's of raketten, ... (CGVS p. 15). De beschikbare informatie geeft echter aan dat er twee grote fasen te onderscheiden zijn in het rekruteringsproces. De eerste fase neemt op zich reeds één jaar in beslag. Tijdens deze fase licht de nadruk op het leren kennen van de ideologie en cultuur van Hezbollah. Voorts leert men in deze fase ook het leiderschap en de commandostructuur van de organisatie accepteren. Wie zich na afloop voldoende loyaal en toegewijd toont kan als lid worden opgenomen, tenminste als ze de noodzakelijke veiligheidsverklaringen van het veiligheidsorgaan van de partij krijgen. Vervolgens doorloopt men de tweede fase. In deze fase wordt men in een programma geplaatst waarin men discipline aanleert door fysieke, militaire training of door eenvoudiger opdrachten voor de organisatie (zie COI Focus Libanon – Rekrutering door Hezbollah d.d. 14 februari 2014, pp.7-9 & Thematische aantekening Libanon: Hezbollah – organisatorische structuur en invloed, p.18). Uw ongerijmde, afwijkende en vage verklaringen doen ten zeerste vragen rijzen bij de uw geloofwaardigheid.

Wat betreft de kopieën van de foto's die u neerlegt, met name van u met de hooggeplaatste Sjeikh N.(...) Q.(...), van uw vaders aanwezigheid in de vermeende operatiekamer van Hezbollah en van uw halfbroer in militaire kledij, moet worden opgemerkt dat zij niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier kunnen wijzigen. Allereerst betreffen de door u voorgelegde foto's kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden gegarandeerd. Zij hebben slechts een beperkte bewijswaarde omdat zij gemakkelijk manipuleerbaar zijn. Bovendien kan niet met zekerheid bepaald worden waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden gemaakt.

Het weinig geloofwaardige karakter van de door u ingeroepen vrees wordt verder onderstreept door onderstaande vaststellingen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat vragen kunnen worden gesteld bij het gedrag van uw grootmoeder tot wie u uw toevlucht zocht na het verlaten van de derde militaire opleiding en aan wie u uw verhaal toevertrouwde. U kadert dat zij als een moeder voor u is, dat zij u heeft opgevoed, dat u haar volledig vertrouwt en zij goed voor u zorgt. Gegeven de vertrouwensband die u met haar aanhaalt, werpt zich immers de vraag op waarom zij uw vader überhaupt zou inlichten over uw verblijfplaats (CGVS, p.20). Aangezien u haar uw verhaal vertelde en ervan uitgaand dat zij op de hoogte was van de hoge functie die uw vader bij Hezbollah bekleedde en de zware druk die hij in deze hoedanigheid op u uitoefende (CGVS, pp.2-3, pp.5-6, p.9, pp.12-14 & pp.19-20), kan zulk risicovol gedrag allerminst worden verwacht. Dat zij dit overigens pas deed twee maanden nadat u de derde militaire opleiding had

verlaten én nadat er inmiddels geen aanwijzingen waren geweest dat uw vader u op het spoor zou zijn, is eens zo opmerkelijk (CGVS, pp.19-24).

Voorts moet worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over uw verblijfplaatsen sinds de aanvang van uw problemen, niet stroken. Op de vraag of u tot op de dag van uw vertrek uit Libanon in de al Barakatstraat te Beirut bent gebleven, antwoordt u in het begin resoluut ja. U herhaalt zelfs expliciet op dit adres te Beirut te zijn gebleven. Gevraagd of u ooit nog op andere plaatsen of adressen heeft gewoond of verbleven binnen of buiten Libanon, stelt u eenvoudigweg van niet (CGVS, p.4). Verderop, wanneer u gevraagd wordt wat u nog allemaal heeft gedaan in de periode nadat u stopte met uw werk (nvdr. november of december 2013) tot aan uw definitieve vertrek uit Libanon (nvdr. 9 maart 2014), beweert u daarentegen plots nog bij de familie van uw moeder in het district al Judeidah te Beirut te zijn ondergedoken. Het betreft in deze uw grootmoeder, twee tantes en oom langs moederszijde (CGVS, pp.7-8). Dat u zich tegenspreekt over het feit of u al dan niet bent ondergedoken, doet ernstige twijfels rijzen over uw vluchtrelaas en stellen vraagtekens bij het feit of u überhaupt gevlucht bent vanuit de al Barakatstraat te Beirut. Ook tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken had u eerder immers aangegeven gedurende 12 jaar tot 10 maart 2014 (nvdr. de dag van uw vertrek uit Libanon) in de al Barakatstraat te Beirut te hebben gewoond (verklaring DVZ, p.4, vraag 10).

Bijkomend legt u tal van incoherente verklaringen af over de periode waarin u precies bij hen zou zijn ondergedoken. Waar u aanvankelijk stelt de laatste maand voor uw vertrek uit Libanon in het district al Judeidah te Beirut te hebben gewoond, in afwachting van uw visum bij de Franse ambassade van Beirut, stelt u onmiddellijk daarna dat u pas naar de familie van uw moeder bent vertrokken op het moment dat u het visum ontvangen heeft. Uiteindelijk corrigeert u opnieuw en beweert u na 30 dagen in het district al Judeidah te Beirut het visum te hebben ontvangen waarna u nog tien dagen bij de familie van uw moeder bleef vooraleer te vertrekken naar de luchthaven van Beirut (nvdr. januari – februari 2014) (CGVS, pp.7-8). Deze gang van zaken verschilt echter opnieuw van de chronologie die u schetst wanneer u uw problemen uit de doeken doet. Zo legt u uit dat uw vader op een gegeven dag in september 2013 bij uw grootmoeder was langsgeslagen, u diezelfde avond had geslagen in een voetbalstadium waar hij u de volgende morgen ophaalde. Hij voerde u naar het ziekenhuis waar u één dag bent gebleven en vervolgens bracht hij u opnieuw naar het huis van uw grootmoeder in de al Barakatstraat te Beirut. Gevraagd hoelang u vervolgens nog bij uw grootmoeder langs vaderskant bent gebleven, stelt u ongeveer tien dagen (nvdr. tot september of oktober 2013). Vervolgens heeft u al uw gerief verzameld, is uw oom langs moederszijde u komen ophalen en bent u nog een maand bij uw familie langs moederszijde gebleven (CGVS, pp.20-22). Dit betekent evenwel dat u niet 30 tot 40 dagen in het district al Judeidah te Beirut verbleef zoals u eerder verklaarde, maar wel minstens vijf maanden. Het lijkt er dan ook sterk op dat u niet spontaan wist te situeren hoelang u na het incident met uw vader, het huis van uw grootmoeder in de al Barakatstraat te Beirut verlaten heeft en dat u uw verklaringen aanpast naar gelang de vragen die worden gesteld. Zouden uw afgelegde verklaringen gebaseerd zijn op waargebeurde feiten, dan mag er redelijkerwijze verwacht worden dat u aan de hand coherente verklaringen zou kunnen aangeven waar en wanneer u sedert het betrokken incident verbleven heeft.

Daarenboven dient te worden aangestipt dat de tijdsaanduiding die u opgeeft voor uw persoonlijke problemen in Libanon weinig eenduidig is. Gevraagd wanneer u uw vader voor het laatst sprak, geeft u aan dat het allerlaatste contact met hem in augustus 2013 (CGVS, p.9), terwijl u even later bij het bespreken van uw asielrelaas vertelt dat hij u in september 2013 nog onder dwang vanuit het huis van uw grootmoeder had meegenomen (CGVS, pp.19-21). Gevraagd wanneer u uw moeder voor het laatst sprak, stelt u dat u haar voor het laatst zag twee maanden voor uw vertrek uit Libanon (nvdr. januari 2014) toen u geslagen werd en uw vinger gebroken werd, terwijl u dit incident later zo'n vier maanden eerder situeert (CGVS, pp.19-21).

Bevreemdend is eveneens te moeten constateren dat u ervoor koos legaal met uw Libanese paspoort via de luchthaven van Beirut te reizen (CGVS, pp.7-8 & p.11, p.22 & p.25). De keuze om legaal te vertrekken valt immers moeilijk te rijmen met uw voorgehouden vrees voor Hezbollah. Reeds lang voordat u van uw zus vernam dat de directe hiërarchische meerdere van uw vader binnen Hezbollah, A.(...) A.(...), benoemd werd als veiligheidsverantwoordelijke binnen de luchthaven (CGVS, p.19 & pp.22-23), was immers reeds algemeen geweten dat Hezbollah ook in de luchthaven van Beirut de controle heeft (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Dat u er in zulke omstandigheden voor zou opteren het land legaal te verlaten via de luchthaven, is niet geloofwaardig. Op die manier stelde u zichzelf immers wederom bloot aan een niet te onderschatten risico.

Het weinig geloofwaardige karakter van de door u ingeroepen vrees wordt tenslotte nogmaals onderstreept door de vaststelling dat u pas na meer dan een jaar verblijf in België asiel aanvraag. Van iemand die zijn land ontvlucht is uit nood aan internationale bescherming, kan immers verwacht worden dat hij deze vrees zo snel mogelijk na zijn aankomst in een veilig land te kennen geeft. Noch bij uw aankomst in Frankrijk, noch gedurende het eerste jaar in België diende u evenwel een asielaanvraag in. U vergoelijkt door te stellen dat u na uw aankomst in België nog drie maanden legaal kon verblijven op

basis van uw geldige visum. Daarna probeerde de echtgenote van uw oom in België uw legale verblijf te regelen door u officieel ten laste te nemen maar zij slaagde niet in dit opzet. Vervolgens wilde u zelf asiel aanvragen. Uit angst voor een repatriëring naar Libanon, raadde uw oom in België u dit naar eigen zeggen af. Daarna nam uw oom in België contact op met een advocaat die in uw naam een regularisatieaanvraag zou hebben ingediend die uiteindelijk negatief zou zijn afgesloten (CGVS, pp.11-12). Uw uitleg wekt de indruk dat u eerder verblijf op het oog had dan bescherming en is tevens een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Dit getuigt bezwaarlijk van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Redelijkerwijs kan overigens aangenomen worden dat u tijdens het contact met de door uw oom ingeschakelde advocaat melding zou hebben gemaakt van de gedwongen rekrutering door uw vader om aan de zijde van Hezbollah te strijden in Syrië, de problemen die u opgeeft als voornaamste vluchtaanleiding (CGVS, p.6, pp.19-20 & p.26) en dat deze advocaat u vervolgens de asielprocedure zou hebben aangeraden.

Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd dat u er op basis van uw asielaanvraag niet in geslaagd bent het door uw geschetste profiel aannemelijk te maken, als zou u een jarenlang getraind lid zijn bij Hezbollah dat momenteel wegens uw weigering deel te nemen aan een derde militaire opleiding zowel door uw vader als door de groepering in Libanon zou worden vervolgd. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.

Met betrekking tot de overige door u voorgelegde documenten, met name uw originele identiteitskaart, uw originele rijbewijs, uw origineel, vervallen paspoort, de kopie van het attest van gezinssamenstelling en de kopie van het rijbewijs van uw moeder uit de Verenigde Arabische Emiraten, de foto's van uw moeder en het album dat zij uitbracht, dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag niet kunnen wijzigen. Deze documenten hebben louter betrekking op uw persoonsgegevens, de persoonsgegevens van uw gezinsleden maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De foto's waarop uw moeder te zien is en het album dat zij uitbracht voegen ook niets wezenlijks toe aan relaas. De kopie van de foto van u in het ziekenhuis, de kopie van het aanvraagformulier voor het Nationaal Fonds van de Sociale Zekerheid z.d. en de kopie van de röntgenfoto bevestigt dat u een medisch, corrigerende ingreep behoefde voor de misvorming van een vingerkoot. Hierbij dient evenwel benadrukt te worden dat op basis hiervan geen uitspraak kan gedaan worden over de oorzaak van deze misvorming. Dat bovenstaande letsels te wijten zijn aan de slagen en verwondingen door toedoen van uw vader en vier partijleden is louter gebaseerd op uw verklaringen (CGVS, p.2, p.9 & pp.19-21). Ook de kopie van de aangetekende zending van een aanvraag art.9bis en het videofragment zijn geenszins van die aard dat het een ander licht kan werpen op de inschatting van uw asielmotieven. Het videofragment, waarop een dode persoon/ personen en enkele wapens te zien zijn, heeft geen toegevoegde waarde. Allereerst blijkt uit deze beelden niet dat het werkelijk om uw neef zou gaan. Noch legt u enig bewijs van verwantschap voor, noch wordt in het videofragment de naam van het slachtoffer/slachtoffers genoemd. Dat het de onthoofding van uw neef betreft (CGVS, p.20), berust opnieuw op uw eigen verklaringen. Niet alleen betreffen dit blote beweringen van uwentwege die u niet kan staven met bewijsdocumenten. Ook blijkt hieruit evenmin dat u enig uitstaans heeft of zou hebben met deze gebeurtenis.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie- dd. 4 januari 2016) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De gevolgen van Hezbollah's betrokkenheid in de Syrische burgeroorlog lieten zich snel voelen in Libanon. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, en grensgeweld. Het geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in de grensstreek met Syrië, de zuidelijke buitenwijken van Beiroet en Tripoli. Vooral de eerste helft van 2014 gekenmerkt werd door een sterke toename van autobommen waarbij de meerderheid van de slachtoffers burgers waren. Het gros van deze aanslagen was toe te schrijven aan soennitische extremistische groeperingen die Hezbollah of haar sjiitische achterban als doelwit hebben. Hierbij werden vooral de zuidelijke buitenwijken van Beirut gevisieerd. Sinds april 2014 is er evenwel een militair veiligheidsplan van kracht in Tripoli, de Bekaa en de Akkar-regio. Mede door deze toegenomen veiligheidsmaatregelen door het leger en Hezbollah nam de schaal van het geweld, sinds de tweede helft van 2014 beduidend af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en

soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet.

Anno 2015 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de regio Bekaa (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen konvooien van extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra, en het Libanese leger of Hezbollah. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. In 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden. Hierbij vielen doden en gewonden, voornamelijk onder de strijdende partijen.

Syrische rebelligroepen voeren voorts raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebelligroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. In 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Wel vonden er in 2014 en begin 2015 voor het eerst sinds 2006 kleine vergeldingsacties plaats langs beide zijden.

Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. Sinds juli 2014 is in het vluchtelingenkamp Ain al-Hilwah een gezamenlijke troepenmacht actief waarin de verschillende fracties vertegenwoordigd zijn. De troepenmacht heeft zich sindsdien kunnen ontplooiën in de meest gevoelige wijken en kwam naar aanleiding van een aantal politiek gemotiveerde moorden onmiddellijk tussen. De nieuwe troepenmacht werd ook samen met de Libanese autoriteiten om de veiligheid in het kamp te garanderen. Niettegenstaande de aanwezigheid van de troepenmacht vinden er nog steeds politieke moorden en afrekeningen plaats. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn, vallen hierbij soms één of meerdere burgerslachtoffers. Op 22 augustus 2015 braken in Ayn al-Hilwah gewapende confrontaties uit tussen islamitische groeperingen en Fatah. Op 27 augustus 2015 keerde, na onderhandelingen tussen de betrokken partijen, de kalmte terug.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient tot slot opgemerkt te worden dat het gegeven als zou uw oom Ali JABAK de Belgische nationaliteit hebben, geen afbreuk doet aan de plicht van de Commissaris-generaal om elke asielaanvraag in beginsel individueel en afzonderlijk te onderzoeken. Uit uw verklaringen blijkt overigens geenszins dat het legale verblijf van uw oom de motieven van deze beslissing zou kunnen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) *juncto* de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), geeft verzoeker een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent artikel 3 EVRM en de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, hierbij verwijzend naar rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, en werpt hij in een eerste onderdeel – betreffende de vluchtelingenstatus – op dat hij een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een in artikel 3 EVRM bedoelde behandeling indien hij wordt uitgewezen naar Libanon. Zo loopt hij naar eigen zeggen een risico om vervolgd te worden door Hezbollah en/of jihadistische groeperingen omwille van zijn zeer westers uiterlijk en voorkomen (verscheidene piercings in zijn oren en tatoeages op zijn rug en armen) en zijn westerse levensstijl. Verzoeker wijst erop dat zowel Hezbollah als verscheidene jihadistische groeperingen actief zijn in Libanon en dat deze groeperingen allen een radicale islamitische – sjiiitische dan wel soennitische – ideologie nastreven waarbij een bescheiden leven hoog in het vaandel wordt gedragen. Het spreekt voor zich dat een westerse levensstijl en voorkomen niet passen binnen deze ideologie. Gelet op de westerse levensstijl die hij er reeds voor zijn vlucht uit Libanon op nahield (uitgaan en relaties aangaan) en gelet op zijn westers voorkomen (tatoeages en piercings), meent verzoeker dat redelijkerwijs kan worden gesteld dat hij een risico loopt om vervolgd te worden door Hezbollah dan wel door andere jihadistische groeperingen zoals ISIS en Al Nusrah front bij een terugkeer naar Libanon. Verzoeker betoogt dat zijn westers voorkomen en westerse levensstijl bovendien kan geïnterpreteerd worden als een bepaalde politieke overtuiging. Volgens artikel 48/3 § 4, e) van de vreemdelingenwet houdt het begrip “politieke overtuiging” immers onder meer in dat *“de betrokkene een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met de in artikel 48/5 genoemde actoren van vervolging en hun beleid of methoden, ongeacht of de verzoeker zich in zijn handelen door deze opvatting, gedachte of mening heeft laten leiden”*. In casu kan uit zijn voorkomen en levensstijl redelijkerwijs worden afgeleid dat hij een tegenstrijdige opvatting of mening heeft met betrekking tot de ideologieën van Hezbollah en andere jihadistische groeperingen zoals ISIS en Al Nusrah front, aldus verzoeker, die nog aanvoert dat kan worden aangenomen dat de Libanese autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden nu het politieke systeem en de autoriteiten die instaan voor de veiligheid ernstig zijn aangetast door de oorlog in Syrië. Daarnaast meent verzoeker over voldoende bewijzen te beschikken dat hij in Libanon een risico loopt om vervolgd te worden door ISIS, gelet op het gegeven dat hij een sjiiitische moslim is. Hij wijst er te dezen op dat de radicale jihadistische terreurorganisatie ISIS bestaat uit extreme soennieten die de sjiieten als ongelovigen beschouwen die geëlimineerd dienen te worden. Dit blijkt uit de grootschalige aanslag in Beiroet op 12 november 2015 die door ISIS specifiek gepleegd werd in een buurt die gekend was omwille van de massale aanwezigheid van sjiieten. Gelet op (i) de radicale ideologie van ISIS en de zeer gewelddadige aanslagen die zij wereldwijd reeds gepleegd hebben, (ii) de prominente aanwezigheid van ISIS, en (iii) de spill-over effecten van het conflict in Syrië in Libanon, is verzoeker dan ook van oordeel dat dient te worden aangenomen dat hij een risico loopt om vervolgd te worden door ISIS vanwege zijn geloofsovertuiging. Ook hier dient volgens verzoeker te worden aangenomen dat de Libanese autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden nu het politieke systeem en de autoriteiten die instaan voor de veiligheid ernstig zijn aangetast door de oorlog in Syrië.

In een tweede onderdeel – betreffende de subsidiaire beschermingsstatus – betoogt verzoeker dat hij in Libanon een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van zijn zeer westers uiterlijk en voorkomen en zijn westerse levensstijl. Indien verzoeker wordt uitgewezen naar Libanon zal hij geïnterpreteerd en bedreigd worden door Hezbollah en/of jihadistische groeperingen zoals ISIS en Al Nusrah front, wat op zich neerkomt op een vernederende en of onmenselijke behandeling. Wat betreft de zeer radicale jihadistische groeperingen is er bovendien zelfs een risico dat hij gefolterd en zelfs gedood zal worden. Om deze reden meent verzoeker dat hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Daarnaast werpt verzoeker op dat hij in Libanon een reëel risico loopt op ernstige schade nu er in Libanon, gelet op de spill-over van het binnenlands gewapend conflict in Syrië, een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld bestaat. Hij benadrukt in dit verband dat de Bekaa-vallei en Beiroet, waar hij woonde sinds hij drie maanden oud is, veelvuldig geteisterd worden door gevechten en terroristische aanslagen. Zo werd op 12 november 2015 in Beiroet een grootschalige zelfmoordaanslag gepleegd waarbij 43 personen omkwamen en meer dan 200 individuen gewond raakten. De aanslag werd opgeëist door ISIS. Tevens wordt de Bekaa-vallei, die in de grensstreek met Syrië ligt, geteisterd door een spill-over van het conflict in Syrië. Dit wordt bevestigd door Human Rights Watch in haar World Report van 2015, waaruit verzoeker een

passage citeert. Het spill-over effect van de oorlog in Syrië in Libanon wordt eveneens aangehaald in het jaarlijks rapport van Amnesty International. Op 27 juni 2016 werden daarenboven opnieuw acht zelfmoordaanslagen gepleegd in al-Qaa, nabij de grens met Syrië. Het Libanese regime waarschuwde daarop voor een verhoogde terreurdreiging in het hele land. Op basis van deze informatie dient naar mening van verzoeker te worden besloten dat Libanon actueel geteisterd wordt door gevechten en vijandelijkheden tussen verscheidene gewapende groeperingen onderling en tussen gewapende groeperingen en de strijdkrachten van de Libanese staat, die voldoende zwaarwichtig zijn opdat – overeenkomstig de door het Hof van Justitie van de Europese Unie in haar rechtspraak uiteengezette principes – er sprake kan zijn van een binnenlands gewapend conflict. Om deze reden meent verzoeker dat hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

In een derde en laatste onderdeel wenst verzoeker op te werpen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende onderzoek heeft gevoerd, en vraagt hij de bestreden beslissing te vernietigen met het oog op bijkomende onderzoeksdaten. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal onvoldoende het risico op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM aan een doorgedreven onderzoek heeft onderworpen. Zo heeft het Commissariaat-generaal vooreerst niet nagegaan wat de mogelijke gevolgen zullen zijn van verzoekers westerse voorkomen en levensstijl in geval van een terugkeer naar Libanon. Mocht het Commissariaat-generaal een deugdelijk onderzoek hebben gevoerd naar dergelijke gevolgen, had zij kunnen vaststellen dat er wel degelijk een risico op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM bestaat, aldus verzoeker, die hieraan toevoegt dat het Commissariaat-generaal voorts in gebreke bleef wat betreft het uitvoeren van een deugdelijk onderzoek naar de risico's die hij loopt omwille van zijn sjiitische achtergrond. Uit de bijgevoegde documenten blijkt nochtans dat (i) de sjiieten een grote minderheid vormen ten opzichte van de soennieten, (ii) ISIS bestaat uit extreme soennieten die erop uit zijn alle ongelovigen – dus ook sjiieten – te elimineren, (iii) ISIS in grote mate aanwezig is op het Syrische grondgebied, en (iv) Libanon ernstig geplaagd wordt door een spill-over effect van de Syrische oorlog, wat reeds blijkt uit de grootschalige aanslag die ISIS pleegde in een sjiitische wijk van Beiroet op 12 november 2015. Tot slot heeft het Commissariaat-generaal naar mening van verzoeker nagelaten een deugdelijk onderzoek uit te voeren met betrekking tot de actuele gevechten en vijandelijkheden in Libanon, die een gevolg zijn van het conflict dat actueel gaande is in Syrië. Nochtans blijkt uit de aangehaalde artikelen dat het gewapende conflict in Syrië een noemenswaardige uitwerking en impact heeft op Libanon – in het bijzonder in de grensstreek met Syrië, maar tevens in de hoofdstad Beiroet. Met het oog op de noodzaak van verdere onderzoeksdaten, wordt de Raad gevraagd de bestreden beslissing te vernietigen, op basis van artikel 39/2 §1 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan het door hem ingeroepen, persoonlijke lidmaatschap van Hezbollah daar (1) hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken helemaal niet heeft vermeld ooit zelf actief te zijn geweest bij Hezbollah en hij er, gevraagd of hij actief was in een organisatie, vereniging of een partij en zo ja, wat het verband is met het risico of de vrees bij terugkeer, expliciet antwoordde van niet, (2) hij er niet in slaagt concrete, correcte en volledige informatie te geven over zijn persoonlijke aansluiting bij Hezbollah, hij in het bijzonder niet in staat is om de procedure uit te leggen volgens dewelke hij lid is geworden van Hezbollah, hij vage verklaringen aflegt over de voorwaarden om lid te worden van Hezbollah en hij het gegeven dat een toetreding tot de partij enkel kan wanneer men geschikt wordt bevonden na een periode van ideologische indoctrinatie en doorgedreven militaire training, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, niet uitdrukkelijk weet te noemen als een basisvoorwaarde voor het lidmaatschap bij de partij, en uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier bovendien blijkt dat Hezbollah op zoek is naar plichtsgetrouwe, gedisciplineerde, bescheiden, intelligente, gezonde en zich goed gedragende jongemannen en dat jonge mannen die naar muziek luisteren, alcohol dringen, met snelle auto's rijden en met meisjes flirten weinig kans maken zodat, gelet op verzoekers verklaringen dat hij uitging, dat hij relaties aanging en dat hij een leven leidde dat zijn vader te schande bracht, kan betwijfeld worden dat Hezbollah hem per se als lid zou willen rekruteren en inzetten voor de strijd in Syrië, (3) hij ongerijmde, afwijkende en vage verklaringen aflegt over de opleidingen die hij bij Hezbollah heeft gevolgd en zijn beschrijving van de opleidingen ook niet strookt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, (4) de foto's van hem met de hooggeplaatste Sjeikh N.Q., van zijn vaders aanwezigheid in de vermeende operatiekamer van Hezbollah en van zijn halfbroer in militaire kledij kopieën betreffen waarvan de authenticiteit niet kan worden gegarandeerd en bovendien niet met zekerheid kan worden bepaald waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden gemaakt, (ii) het ongeloofwaardig is dat zijn grootmoeder,

die blijkens zijn verklaringen als een moeder voor hem is, zijn vader zou inlichten over zijn verblijfplaats en het eens zo opmerkelijk is dat zij dit pas deed twee maanden nadat hij de derde militaire opleiding had verlaten en nadat er inmiddels geen aanwijzingen waren geweest dat zijn vader hem op het spoor zou zijn, (iii) hij incoherente verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen sinds de aanvang van zijn problemen en zich tegensprekt over het feit of hij al dan niet is ondergedoken, alsook over de periode waarin hij precies zou zijn ondergedoken en hij zijn verklaringen aanpast naargelang de vragen die worden gesteld, (iv) de tijdsaanduiding die hij opgeeft voor zijn persoonlijke problemen in Libanon weinig eenduidig is en hij zich tegensprekt wanneer hij zijn vader respectievelijk zijn moeder voor het laatst sprak, (v) het feit dat hij ervoor koos legaal met zijn Libanese paspoort via de luchthaven van Beiroet te rijden moeilijk te rijmen valt met zijn voorgehouden vrees voor Hezbollah daar algemeen geweten is dat Hezbollah ook in de luchthaven van Beiroet de controle heeft, (vi) het weinig geloofwaardige karakter van de door hem ingeroepen vrees nogmaals wordt onderstreept door de vaststelling dat hij pas na meer dan een jaar verblijf in België asielaanvraag en hij evenmin in Frankrijk een asielaanvraag indiende, (vii) de overige door hem voorgelegde documenten de appreciatie van zijn asielaanvraag niet kunnen wijzigen, zoals wordt toegelicht, (viii) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en (ix) het gegeven als zou zijn oom A.J. de Belgische nationaliteit hebben geen afbreuk doet aan de plicht van de commissaris-generaal om elke asielaanvraag individueel en afzonderlijk te onderzoeken en uit zijn verklaringen geenszins blijkt dat het legale verblijf van zijn oom voorgaande motieven zou kunnen ombuigen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat verzoeker er op basis van zijn asielaanvraag niet in geslaagd is het door hem geschetste profiel aannemelijk te maken, als zou hij een jarenlang getraind lid zijn bij Hezbollah dat momenteel wegens zijn weigering deel te nemen aan een derde militaire opleiding zowel door zijn vader als door de groepering in Libanon zou vervolgd worden. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om het geheel van de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker voert evenmin enig concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernoemen.

2.4. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het *a posteriori* opwerpen van een aantal bijkomende redenen waarom hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Zo geeft hij aan dat hij een risico loopt om vervolgd te worden door Hezbollah en/of jihadistische groeperingen omwille van zijn zeer westers uiterlijk en voorkomen (verscheidene piercings in zijn oren en tatoeages op zijn rug en armen) en zijn westerse levensstijl, alsook dat hij, gelet op het gegeven dat hij een sjiitische moslim is, in Libanon een risico loopt om vervolgd te worden door ISIS. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker noch in het kader van zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op enig ogenblik gewag heeft gemaakt van deze thans in het verzoekschrift aangehaalde asielmotieven. Op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst, verklaarde verzoeker slechts "*Er zijn problemen tussen mij en mijn vader en daardoor kan ik*

niet terugkeren. Mijn vader is bij Hezbollah. Hij is actief en hij is een verantwoordelijke bij Hezbollah. Hij wil mij met geweld dwingen om mij ook aan te sluiten en hij wil mij naar Syrië sturen om daar te vechten en dat wil ik niet". Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker de mogelijkheid werd geboden om bijkomende opmerkingen te maken, hetgeen hij heeft nagelaten te doen, en dat hij uitdrukkelijk verklaarde naast de door hem aangehaalde problemen verder geen problemen te hebben gekend met zijn autoriteiten of medeburgers, noch problemen van algemene aard te hebben gekend (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst CGVS, vragen 3.5., 3.8 en 3.9). Ook op de zetel van het Commissariaat-generaal had verzoeker het enkel over problemen met zijn vader en met Hezbollah omwille van zijn weigering om deel te nemen aan een derde militaire opleiding en zijn weigering om mee te gaan strijden in Syrië. Aan het einde van het gehoor werd verzoeker ook uitdrukkelijk gevraagd of er naast de door hem verhaalde problemen nog andere redenen zijn waarom hij een terugkeer naar zijn land van herkomst vreest, waarop hij antwoordde *"Nee, en ik werkte in Libanon ik had een goed leven, als ik geen probleem heb met mijn vader en Hezbollah, ga ik hier niet blijven."* (administratief dossier, stuk 6, p. 26). De Raad benadrukt dat het aan verzoeker is om voor de diverse asielinstanties de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen nodig voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken. Het is niet ernstig dat verzoeker *a posteriori* een aantal nieuwe gegevens te berde brengt en hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich er ten gepaste tijde geen rekenschap van zou hebben gegeven of hiernaar geen deugdelijk onderzoek zou hebben gevoerd.

Wat betreft zijn vrees omwille van zijn zeer westers uiterlijk en voorkomen en zijn westerse levensstijl, dient overigens te worden opgemerkt dat verzoeker er blijkens zijn verklaringen reeds voor zijn vlucht uit Libanon een westerse levensstijl op nahield, zoals ook wordt benadrukt in het verzoekschrift. Zo verklaarde hij dat hij uitging, dat hij relaties aanging en dat hij een leven leidde dat zijn vader te schande bracht. Niet alleen heeft verzoeker tijdens zijn gehoren op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van problemen die hij ten gevolge van zijn levensstijl zou hebben ondervonden, ook in voorliggend verzoekschrift haalt hij geen concrete problemen aan die hij in verleden in Libanon omwille van zijn uiterlijk en levensstijl zou hebben gekend. Hij beperkt zich tot de uiteenzetting dat zowel Hezbollah als verscheidene jihadistische groeperingen actief zijn in Libanon, dat deze groeperingen allen een radicale islamitische – sjiiitische dan wel soennitische – ideologie nastreven waarbij een bescheiden leven hoog in het vaandel wordt gedragen, dat het voor zich spreekt dat een westerse levensstijl en voorkomen niet passen binnen deze ideologie en dat aldus redelijkerwijs kan worden gesteld dat hij een risico loopt om vervolgd te worden door Hezbollah dan wel door andere jihadistische groeperingen zoals ISIS en Al Nusrah front bij een terugkeer naar Libanon, waarmee hij er evenwel geenszins in slaagt de door hem voorgehouden vrees te concretiseren. De loutere bewering dat hij in geval van terugkeer naar Libanon geïsoleerd en bedreigd zal worden door Hezbollah en/of jihadistische groeperingen zoals ISIS en Al Nusrah front en dat er zelfs een risico is dat hij door de zeer radicale jihadistische groeperingen zal gefolterd en zelfs gedood worden, kan immers niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoeker aan te tonen.

Voorts kan verzoeker bezwaarlijk volstaan met de verwijzing naar een op 12 november 2015 door ISIS gepleegde aanslag in een sjiiitische wijk in Beiroet om aan te tonen dat hij een risico loopt om vanwege zijn geloofsovertuiging vervolgd te worden door ISIS. In zoverre verzoeker te dezen verwijst naar de prominente aanwezigheid van ISIS en de spill-over effecten van het conflict in Syrië in Libanon, wijst de Raad naar hetgeen wordt uiteengezet onder punt 2.6.2..

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker er met de uiteenzetting in het verzoekschrift geenszins in slaagt door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen

de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b) nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Derhalve kan verzoeker niet volstaan met de blote bewering dat hij in geval van terugkeer naar Libanon een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een in artikel 3 EVRM bedoelde behandeling om aan te tonen dat genoemd artikel zou zijn geschonden. Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker op generlei wijze aan dat hij wordt vervolgd of gevisieerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. Er zijn derhalve evenmin redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.6.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Libanon, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus "*Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon*" van 4 januari 2016, toegevoegd aan het administratief dossier) dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon nog steeds grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De gevolgen van Hezbollah's betrokkenheid in de Syrische burgeroorlog lieten zich snel voelen in Libanon. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen en grensgeweld. Het geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in de grensstreek met Syrië, de zuidelijke buitenwijken van Beiroet en Tripoli. Vooral de eerste helft van 2014 werd gekenmerkt door

een sterke toename van autobommen waarbij de meerderheid van de slachtoffers burgers waren. Het gros van deze aanslagen was toe te schrijven aan soennitische extremistische groeperingen die Hezbollah of haar sjiiitische achterban als doelwit hebben. Hierbij werden vooral de zuidelijke buitenwijken van Beirut gevisieerd. Sinds april 2014 is er evenwel een militair veiligheidsplan van kracht in Tripoli, de Bekaa en de Akkar-regio. Mede door deze toegenomen veiligheidsmaatregelen door het leger en Hezbollah nam de schaal van het geweld sinds de tweede helft van 2014 beduidend af. Zo vindt er Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Anno 2015 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de regio Bekaa (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen konvooien van extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra, en het Libanese leger of Hezbollah. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. In 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden. Hierbij vielen doden en gewonden, voornamelijk onder de strijdende partijen. Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. In 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Wel vonden er in 2014 en begin 2015 voor het eerst sinds 2006 kleine vergeldingsacties plaats langs beide zijden. Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Met het louter betwisten van voorgaande appreciatie, de stelling dat het Commissariaat-generaal heeft nagelaten een deugdelijk onderzoek uit te voeren met betrekking tot de actuele gevechten en vijandelijkheden in Libanon die een gevolg zijn van het conflict dat actueel gaande is in Syrië en de argumentatie dat de Bekaa-vallei en Beiroet, waar hij woonde sinds hij drie maanden oud is, veelvuldig geteisterd worden door gevechten en terroristische aanslagen, dat op 12 november 2015 in Beiroet door ISIS een grootschalige zelfmoordaanslag werd gepleegd waarbij 43 personen omkwamen en meer dan 200 individuen gewond raakten, dat de Bekaa-vallei, die in de grensstreek met Syrië ligt, wordt geteisterd door een spill-over van het conflict in Syrië, dat op 27 juni 2016 opnieuw acht zelfmoordaanslagen gepleegd werden in al-Qaa, nabij de grens met Syrië, dat het Libanese regime daarop waarschuwde voor een verhoogde terreurdreiging in het hele land en dat op basis van deze informatie dient te worden besloten dat Libanon actueel geteisterd wordt door gevechten en vijandelijkheden tussen verscheidene gewapende groeperingen onderling en tussen gewapende groeperingen en de strijdkrachten van de Libanese staat, die voldoende zwaarwichtig zijn opdat –

overeenkomstig de door het Hof van Justitie van de Europese Unie in haar rechtspraak uiteengezette principes – er sprake kan zijn van een binnenlands gewapend conflict, brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt de analyse door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Libanon door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen met het oog op verdere onderzoeksdaden, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS